

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

کسی که با تلاش برای آوردن تغییر رحمت الله را نمی جوید، گویا با کوتاهی و غفلت به دنبال خشم و غضب الله است!

(ترجمه)

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمودند:

«لَمَّا قَضَى اللّٰهُ الخُلُقَ، كَتَبَ عِنْدَهُ فَوْقَ عَرْشِهِ: إِنَّ رَحْمَتِي سَبَقَتْ غَضَبِي» (رواه مسلم)

ترجمه: زمانی که الله متعال مخلوقات را آفرید، بر روی عرش نوشت: رحمتم بر خشمم پیشی گرفته است.

هنگامی که الله سبحانه و تعالی مخلوقات را آفرید، به آنان یک ویژگی ارزانی داشت. این ویژگی خُلق و خوی رحمت است؛ رحمتی که از نام الله رحمن و رحیم گرفته شده و انسان به وسیله آن می تواند زندگی کند، تعالی یابد و پیشرفت نماید و بدون آن بدبخت و ذلیل می شود. چنانچه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم می فرماید:

«لا تنزع الرحمة إلا من شقي»

ترجمه: رحمت گرفته نمی شود، مگر از انسان شقی (بدبخت).

رحمت الله سبحانه و تعالی همه چیز را فرا گرفته است، از آفرینش ما به عنوان انسان آغاز تا هدایت مان به راه راست. مؤمن واقعی به میزان محبت و پیروبی که نسبت به رسول الله صلی الله علیه و سلم داشته باشد، از این رحمت بهره مند می گردد و خود رسول گرامی صلی الله علیه و آله وسلم رحمت هدایت گر از جانب الله سبحانه و تعالی بود:

«وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ»

ترجمه: (ای پیامبر!) ما تو را جز به عنوان رحمت به جهانیان نفرستاده ایم.

یکی از رحمت های الله بر ما نازل شدن قرآن کریم است تا بتوانیم آن را خوانده و بدان عمل کنیم. الله سبحانه و تعالی قرآن را به عنوان نظامی مفصل و همه جانبه در تمام نواحی زندگی نازل کرد تا رفتار انسان را تنظیم کند و انسان توسط آن مراقب گفتار و کردار، خورد و نوش و زندگی و مرگ خود باشد. زندگی اجتماعی، سیاسی و اقتصادی خود را طوری با آن سپری کند که به سوی آخرت مایل باشد. در نتیجه نیازهای روحی خود را تأمین نماید و از حیوانیت تعالی یابد. اما این نظام از واقعیت زندگی امروزی ما رخت بسته و جای آن را نظام های پوسیده ای اشغال کرده که انسانیت را از انسان سلب کرده و آن را بنده غرایزش ساخته است. زندگی انسان را چنان به بدبختی و فلاکت کشانده که نه آسودگی جسمی را می شناسد و نه آرامش روانی. اینجا رحمت الله می آید و از ما می خواهد که برای تطبیق قوانین الله اقدام نماییم تا اسلام در زندگی واقعی ما تطبیق شود و اگر کسی نیست که اسلام را تطبیق نماید، برای ایجاد آن تلاش کنیم. چنانچه این روزها تطبیق کننده اسلام وجود ندارد؛ پس آیا مسلمانان به رحمت وسیع الله سبحانه و تعالی نسبت به خود پی نمی برند؟ آیا برای ایجاد کسی که اسلام را در زندگی واقعی تطبیق می کند، اقدام خواهند کرد؟ آیا برای کار کردن با کسانی که برای ایجاد خلافت بر منهج نبود تلاش می کنند،

رحمت الله سبحانه و تعالی را نمی جویند؟ زیرا کسی که با اقدام برای آوردن تغییر رحمت الله را نمی جوید، گویا با کوتاهی و غفلت به دنبال خشم و غضب الله است.

مترجم: خالد یوسفی